

Säsongsrappport 2023–24

DF 12

Största delen av läsarna vet bra hur vi klarat oss den gångna säsongen. Har jag förstått rätt så gjorde flickorna något som bara ett flicklag tidigare (F09) lyckats med under hela föreningens historia, inte illa! Hur det gick kan ni "läsa" i bilden.

Jag har förstått att en bra bok kännetecknas av några saker. En stark inledning, övertygande karaktärer, en fängslande berättelse och en unik stil. Med andra ord har en handbollssäsong och en bra bok mycket gemensamt.

En stark inledning

Inledningen på varje säsong är stark. Över tjugo sommarbruna flickor som brinner av iver under de första träningspassen i augusti. I början av säsongen fick flickorna också lära sig ett nytt sätt att försvara, något som på ett lämpligt sätt ställde större krav på den enskilda spelaren och laget. Efter fyra seriematcher hade vi bara 41 insläppta mål. Mycket starkt inlett, tycker jag.

Övertygande karaktärer

Mer än tjugo glada flickor, alla med egen personlighet och olika starka sidor. Vi kastar in Calle, Heidi och mig själv i helheten. Behöver jag förklara mer!

Fängslande berättelse

På ett roligt sätt kunde man ur lagledningens synvinkel se den här berättelsen som fängslande. Över hundra träningar, en massa seriematcher runt omkring i Södra Finland, flera turneringar, planering av verksamheten och mycket mer. Vad annat hinner vi med under säsongen? Varje enskild match är också en fängslande berättelse. Det vet ni alla som följde med säsongens sista seriematch hemma i Borgå.

Unik stil

Alla tränare är tack och lov olika. Alla har vi vår unika stil då vi handleder och i vardagen fungerar med laget. Min handbollsuppfostran har jag fått i Sjundeå. Den är inte unik där, den fick nästan alla. Men att jag för vidare den här uppfostran här i Borgå är kanske ovanligare. Jag märker och förstår att vi gör saker på ett annat sätt än många andra gjort genom åren i vår förening. Enligt någon är det välkommet och bra, men samtidigt finns det också de som ser på saken annorlunda. Det har jag och lagledningen fått uppleva den här säsongen.

Livet är inte bara en dans på rosor, inte heller handbollen. Ingenting får man gratis. Två viktiga saker vi försöker lära flickorna i vardagen. Två lärdomar som kan vara värdefulla nu och i framtiden. Det var allt om den här säsongen. Hur många böcker vi ännu tänker skriva tillsammans får man se.

Jag vill speciellt tacka flickorna, Calle, Heidi och alla våra motståndare för en fin säsong! Och ett stort tack till alla föräldrar som ställt upp för hela laget! Ett stort tack till alla föräldrar SAMT SPONSORER som ställt upp för hela laget!

Suurin osa teistä lukijoista tietää, miten me pärjäsimme menneellä kaudella. Jos olen ymmärtänyt oikein, saavuttivat tytöt tuloksen, johon ainoastaan yksi seuran tyttöjoukkue (T09) on aiemmin yltänyt. Ei huono! Tulos näkyy myös kuvasta.

Olen ymmärtänyt, että hyvään kirjaan kuuluu seuraavat asiat: Vahva alku, vakuuttavia henkilöitä, jännittävä kertomus ja oma tyyli. Eli käsipallokaudella ja hyvällä kirjalla on paljon yhteistä.

Vahva alku

Jokaisen uuden kauden alku on vahva. Ensimmäisissä harjoituksissa tapaamme yli kaksikymmentä kesän ruskettamaa tyttöä, jotka ovat intoa täynnä. Heti kauden alussa tytöt oppivat uuden tavan puolustaa. Se toi kohtalaisen vahvoja haasteita sekä yksittäiselle pelaajalle että joukkueelle. Tulos oli, että neljän ensimmäisen sarjaottelun jälkeen olimme päästäneet vain 41 maalia omiin. Mielestäni todella vahva alku.

Vakuuttavat henkilöt Yli kaksikymmentä iloista tyttöä, joilla kaikilla on oma persoonallisuus ja omia, erilaisia vahvuuksia. Siihen kokonaisuuteen lisäämme Callen, Heidin ja minut. Enempää ei varmaan tarvitsekaan sanoa.

Jännittävä ja koukuttava kertomus

Kevyesti sanottuna voi kautta kuvailla joukkueen johdon näkökulmasta jännittäväksi. Yli sata harjoituskertaa, iso määrä sarjaotteluita ympäri Etelä Suomea, useita turnauksia, yksityiskohtaista toiminnan suunnittelua ja paljon muuta. Mitä muuta me ehdimme tehdä kauden aikana? Tämän lisäksi jokainen ottelu on itsessään jännittävä kertomus. Sen tiedätte te jokainen, jotka olitte katsomassa meidän viimeistä sarjaotteluumme Porvoossa.

Oma tyyli

Jokaisella valmentajalla on oma tyyliinsä. Niin on hyvä. Johdamme ja työskentelemme joukkueen kanssa kukin omalla tavallamme. Itse olen saanut käsipallokasvatukseni Siuntiossa. Siellä kuului asiaan, että lasten harrastus oli käsipallo. Porvoossa minulle tärkeä käsipallo on yksi harrastusmahdollisuus muiden joukossa. Lisäksi näen ja ymmärrän, että teemme seuran sisällä asioita myös tavoilla, jotka poikkeavat siitä mitä täällä on aiemmin tehty. Joidenkin mielestä tervetullutta ja hyvää, joidenkin mielestä toisinkin voisi toimia. Myös tämän olemme sekä minä että joukkueen johto saaneet kauden aikana kokea.

Elämä ei ole ainoastaan ruusuilla tanssimista, ei käsipallokaan sitä ole. Mitään ei saa ilmaiseksi. Näitä kahta tärkeää asiaa yritämme opettaa tytöille – kaksi opetusta, jotka voivat olla heille arvokkaita sekä nyt että tulevaisuudessa. Enempää en osaa menneestä kaudesta nyt sanoa. Nähtäväksi jää kuinka monta kirjaa me vielä yhdessä kirjoitamme.

Haluan erityisesti kiittää joukkueen tyttöjä, Callea ja Heidiä ja kaikkia vastustajajoukkueitamme hienosta kaudesta. Kiitos myös kaikille vanhemmille, jotka olette kauden aikana kannustaneet ja tukeneet joukkuetta! Kiitos myös kaikille vanhemmille SEKÄ JOUKKUEEN SPONSOREILLE, jotka olette kauden aikana kannustaneet ja tukeneet joukkuetta!

